

[Inger Stilling Pedersen]

Kristeligt folkeparti er helt klar over, at det at sætte unge i fængsel kun gør ondt værre og ikke er med til virkelig at løse problemerne. Vi mener, der bør sættes langt flere kræfter ind på på så tidligt et tidspunkt som muligt, når man kan se, det er ved at gå skævt for unge, at hjælpe og rette op.

Det gør et stort indtryk i befolkningen, når den hører om grove overfald og så læser, at vedkommende har fået så og så mange tiltalefrafald.

Det er ikke, fordi disse mennesker ønsker de unge i fængsel, hvor de bliver endnu mere hårdhudede, men spørgsmålet er, om samfundet ikke svigter ved ikke på et tidligere tidspunkt at fortælle disse unge, at det er alvorligt, og så sætte forskellige hjælpeforanstaltninger ind.

Vi vil meget gerne i udvalget være med til at se på forholdene omkring disse ganske unge, hvilke muligheder vi har for virkelig at yde en effektiv hjælp.

Poulsgaard (FP):

Når man færdes ude i landet, hører man gang på gang folk sige: vi tør ikke gå ud efter mørkets frembrud. Vi har så sent som i går kunnet se i avisen, at en 17-årig har øvet grov vold mod en dame på 79 år. Jeg nævner ikke dette, fordi vi er blodtørstige og synes, vi skal fængsle bare for fængslingens skyld; det har jeg sagt før. Vi skal kun fængsle, når det er nødvendigt, men det, jeg er bange for, er, at vi lægger os fast på en aldersgrænse og siger: unge mellem 15 og 17 år skal simpelt hen i institution fremfor i fængsel. Det tror jeg nu ikke ligger i dette beslutningsforslag, for det tror jeg ikke engang socialdemokratiet mener.

En del af det, der står i dette beslutningsforslag, kan vi godt gå med til, men i tilfælde af grov vold kan en fængsling, selv om det er beklageligt, være på sin plads.

Qvist Jørgensen (S):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg sige et par ord i forbindelse med denne sag.

Jeg vil starte med at sige tak for ministerens indlæg. Meget tyder jo på, at det socialdemokratiske initiativ i form af dette beslutningsforslag har haft en vis effekt, ja, man kan vel tillade sig at sige en stor effekt.

Jeg synes, det er lidt urimeligt, at man i så kort en form, som det blev gjort i, trækker historier frem fra før 1982 på døgninstitutionsområdet. Vi skal erindre os, at der gennem de sidste år er sket en klar ændring, både hvad angår det økonomiske, og hvad angår den pædagogiske holdning til antallet af døgninstitutioner, herunder også antallet af lukkede afdelinger. Meget har ændret sig, og vi er nu kommet i den situation, at det er ved at blive katastrofalt med antallet af lukkede afdelinger i forhold til behovet.

Vi lagde mærke til, at ministeren er enig i, at det er vigtigt, at retsplejelovens bestemmelser om anbringelse af de 15-17-årige i sociale institutioner skal opfyldes, når domstolene afsiger kendelser herom.

Det er magtpåliggende for os, at varetægtsfængsel undgås i videst muligt omfang, især når vi taler om de helt unge. Jeg er på det punkt meget enig i hr. Bernhard Baunsgaards beskrivelse af, hvordan en udvikling kan gå. Det var jo stærekasseprincippet, hr. Bernhard Baunsgaard talte om, og jeg er enig i, at vi skal passe på – det kan vel også være et svar til hr. Lenger.

I det videre arbejde i retsudvalget må der vel forventes en ganske nøje forbindelse over til socialudvalget. Vi må bl.a. se på, om de gældende regler vedrørende kompetence og visitation bliver overholdt. Der har jo hidtil været enighed om, at det er de sociale udvalg, der har den endelige visitation, og jeg understreger, at den skal foregå i et samarbejde. Jeg synes, det er fint, at der nu vil blive udsendt et cirkulære herom med en understregning af, hvor kompetencen ligger, og at der skal samarbejdes på dette punkt.

Jeg kan ikke undlade at sige, at finansieringen foruroliger os noget. Det er vores indtryk, at det er en løsning, som er blevet trukket ned over hovedet på én myndighed, nemlig den sociale sektor, hvilket ikke synes helt retfærdigt eller logisk, hvad vi også tidligere har givet udtryk for. Det gjorde vi allerede, da vi gennemførte bistandslovsændringen, men det, jeg her siger, betyder ikke, at vi tager afstand fra det, vi dengang var enige om at gennemføre. Jeg vil bare påpege, at vi allerede dengang nævnte, at det ikke var særlig heldigt.

I den kommende tid må vi – og det er jo i overensstemmelse med det, som bl.a. fru Alice Faber sagde – holde øje med, om den ud-